

Soğuk Bir Nefestir Ölüm

– kemalat · 24 Kasım 2013

Ölümler yeniden gezinir oldu etrafımda. Geçen hafta sevdiğim bir büyüğümü kaybettim. Uzun zamandır hastaydı ve de tedavi görmekteydi, Recai Abi. Güzel insandı. Yiğit, mert delikanlıydı. İkinci haftası, 13 yaşında bir kız çocuğu, Selvi yavrucağ. Henüz babası çocukken, minik elleriyle defnetti minicik yavrusunu. Yüreğim kaldırmadı, başın sağ olsun demeye, Cengiz'ime. Dedesine, amcalarına sundum taziyelerimi.

Ne kadar da çabuk büyüyoruz ve yaşamdan daha çabuk ölüyoruz?

Ölüm haktır elbet. Gideceğiz bir gün, geldiğimiz gibi masum, geldiğimiz gibi özgür.

“Bir vazifeli, bir de vazifesiz ölüm vardır, vazifeli gitmek gerekir” der, hep anam. Küçücük yavrucağ ne anlar vazifeden, dahası ölümün soğuk nefesinden? “Cennette bekleyeceğim sizi anneciğim, cennette bekleyeceğim babacığım”. Minicik masum yürekler böyle seslenirlermiş ötelerden.

Delinir yürekler, çağlar göz pınarları, karışır okyanuslara. Sevdiğini kaybetmek; yazmadı henüz tarifini sözlükler, yazamaz bin ömür tükense de.

Ölüm güzeldir aslında yaşamaktan fazla. Kavuşur insan öz vatanına. Her şeyin en doğrusunu bilen Sen'sin kuşkusuz. Ancak, sıralı ölüm nasip et Rabb'im Sen kullarına.

Tüm geçmişlerimize Cenabı Mevlâ'dan rahmet, kalanlarına başsağlığı ve de sabırlar diliyorum.